

C. W. Leadbeater

Mars ja sen asukkaat

Mars-planeetan nykyinen tila ei ole suinkaan epämiellyttävä. Se on pienempi taivaankappale kuin maapallo ja vanhempi iältään. En tarkoita, että se juuri vuosiltaan olisi vanhempi, sillä näiden maailmoiden koko sarja esiintyi — joskaan ei yhtä aikaa — niin kuitenkin rajoitetun ajan kuluessa. Vaan koska Mars on pienempi, elää se elämäänsä planeettana nopeammin. Se jäähtyi sumumaisesta tilastaan pikemmin ja on kulkenut läpi muut asteet vastaavalla nopeudella. Kun sen ihmiskunta oli kolmannessa kierroksessaan, oli se jokseenkin samassa tilassa kuin maapallo nykyisin, so. sen pinnalla oli paljon enemmän vettä kuin maata. Nyt se on tullut verrattain vanhaksi ja veden ala on paljon vähempi kuin mantereiden. Suuret alat ovat nykyään erämaina ja sen keltaisen sannaan peittämät, joka tälle planeetalle antaa sen erityisen värin, minkä me helposti havaitsemme. Niin kuin monet meidän omista erämaistamme, olisi sen maa varmaan hyvinkin viljava, jos laaja kastelulaitos siihen ylettyisi, niin kuin epäilemättä olisikin tapahtunut, jos ihmiskunta olisi siinä tähän asti elänyt.

Nykyinen väestö, johon enimmäkseen kuuluu sisäisen kierroksen jäseniä, on hyvin pieni ja sillä on tarpeeksi sijaa ilman suuria ponnistuksia elääkseen päiväntasaajan seuduissa, missä ilmanala on lämpimin ja vettä runsaimmin. Suuren kanavalaitoksen, jonka meikäläiset tähtitieteilijät ovat huomanneet, laati toinen kuunasukkaiden järjestö, kun he viimeksi asuivat tällä planeetalla, ja sen ylimalkainen tarkoitus on käyttää hyväkseen äärettömien jäämassojen vuosittaista sulamista napojen lumipeitteisillä ulkoreunoilla. On huomattu, että monet kanavista ovat kaksinkertaisia, mutta toinen viiva näkyy vain silloin tällöin. Tämä johtuu Marsin insinöörien nerokkaista toimenpiteistä. Maa on yleensä tasankoa,

ja he pelkäävät suuresti tulvia. Missä siis luulivat syytä olevan pelätä suurta vedentuloa erikoisissa olosuhteissa, oli varalla toinen rinnakkaiskanava, mahdollisen ylijäämän talteen ottamiseksi ja turvalliseksi poisjohtamiseksi.

Itse kanavat eivät näy maisille teleskoopeille; näkyy ainoastaan vihreä vyöhyke kanavan kummallakin puolella juuri siihen aikaan, jolloin vettä on runsaasti. Aivan niin kuin Egyptin viljelys perustuu ainoastaan Niiliin, niin ovat suuret alat Marsilla ainoastaan kanaviensa nojalla asuttuja. Niiden kummaltakin puolelta kulkee määrättyjen matkojen päässä sisämaahan päin vesiteitä, jotka muutamien peninkulmien päässä jakautuivat tuhansiin pieniin puroihin, niin että satojen peninkulmien levyinen maanala tulee läpeensä kastelluksi. Tällä alalla on metsiä ja viljelysmaita, ja kaikenlaista kasvullisuutta versoo mitä rikkaimmassa määrässä, muodostaen planeetan pinnalla sen mustan vyön, joka meille näkyy 40 miljoonan peninkulman päässä, kun planeetta on lähimmillään ja edullisessa asennossa.

Mars on paljon kauempana aurinkokunnan keskuksesta kuin maapallo, ja sen tähden aurinko näkyy sen asukkaille miltei puolta pienempänä kuin meille. Kuitenkin asuttujen osien ilmanlaatu on sangen hyvä. Päiväntasaajan luona on päivällä ilma n. 25° C, vaikkei vuodessa ole montakaan aivan hallatonta yötä. Pilvet ovat miltei tuntemattomat, ja taivas on enimmäkseen vuoden umpeen aivan kirkas. Maa on sen tähden enimmäkseen vapaa ikävistä saateista ja lumesta. Marsilla on päivä muutamia minuutteja pitempi kuin meidän päivämme, heidän vuotensa on lähes kaksi kertaa niin pitkä kuin meidän, ja vuodenaikojen vaihtelu asutuissa osissa on hyvin vähäinen.

Ruumiinmuodoltaan Marsin asukkaat ovat meidän näköiset, vaikka huomattavasti pienempiä. Pisimmät heistä eivät ole viittä jalkaa korkeita ja enemmistö on vielä pari kolme tuumaa lyhyempi. Meidän käsityksemme mukaan he ovat suhteellisesti vähän leveämpiä, sillä heidän rintansa on tilavampi — joka mahdollisesti johtuu siitä, että ilma on niin ohutta ja että sen vuoksi täytyy

syvään hengittää, jotta veri täydellisesti hapettuisi. Marsin kokosivistynyt väestö on yhtä rotua eikä ole oikeastaan mitään eroa meidän välillämme heidän piirteissään tai kasvonvärissään paitsi että kuten meilläkin siellä on vaalea- ja tummaverisiä, ja muutamilla on keltaiseen vivahtava ihonväri ja musta tukka, sitä vastoin enemmistöllä on keltainen tukka ja siniset tai sinipunaiset silmät — ja ovat jokseenkin norjalaisten näköisiä. He pukeutuvat heleihin väreihin, ja kummallakin sukupuolella on jokin pehmeä vaate, joka valuu suoraan alas olkapäiltä jalkoihin. Tavallisesti jalat ovat paljaat, vaikka he toisinaan käyttävät jonkinlaisia metallisia sandaaleita eli tohveleita, jotka hinnoilla kiinnitetään nilkkaan.

He pitävät paljon kukista, joita siellä onkin hyvin monenlaisia, ja heidän kaupunkinsa ovat rakennetut puutarha-yhteiskunniksi. Talot ovat tavallisesti vain yksikerroksisia, mutta ovat rakennetut sisäpuolelta ympärille ja sisältävät siis suuren maanalan. Ulkoapäin nämä talot näyttävät värillisestä lasista tehdyiltä, ja todella käytetty aines on läpinäkyvä, mutta jotenkin niin valmistettu, että vaikka sisäpuolella olijat melkein esteettömästi näkevät puutarhat ympärillään, ei kukaan ulkoapäin voi nähdä, mitä sisällä tapahtuu.

Talot eivät ole rakennetut eri kappaleista vaan rakennusaine on sulatettu ja valettu muotteihin. Jos on rakennettava talo, tehdään ensin jonkinlainen kaksoismuotti sementillä peitetystä metallista, ja sitten tuo omituinen lasimainen aines sulatetaan ja valetaan tähän muottiin, ja kun se on jäähtynyt ja kovettunut, otetaan muotti pois ja talo on valmis, paitsi että pinta vielä kiillotetaan. Ovet eivät ole aivan samanlaiset kuin meillä, sillä niissä ei ole saranoita tai lukkoja ja ne avataan ja suljetaan istumalla määrättyihin kohtiin joko sisä- tai ulkopuolella. Ne eivät liiku saranoilla vaan vetäytyvät sisään seinään kummallekin puolelle. Kaikki nämä talot ja kaikki huonekalut ja muut tarpeet ovat metallisia. Puuta näkyy tuskin ollenkaan käytettävän.

Yli koko planeetan puhutaan vain yhtä kieltä, paitsi muutamien villikansojen keskuudessa, ja tämä kieli, niin kuin kaikki muu heidän maailmassaan, ei ole kasvanut niin kuin meidän kielemme

vaan varta vasten sommiteltu ajan ja vaivojen säästämistä silmäläpitiäen. Se on tehty mahdollisimman yksinkertaiseksi eikä siinä ole minkäänlaisia säännöttömyyksiä. Heillä on kaksi tapaa panna ajatuksiaan muistiin. Toinen on puhuminen pieneen laatikkoon, jonka yhdellä sivulla on puhetorvi, niin kuin meidän telefonisamme. Jokainen näin puhuttu sana tulee jonkun koneiston kautta näkyviin pienelle metallilevyille, ja kun sanoma on puhuttu, putoaa levy ulos ja on täynnä punaisia merkkejä, joita siihen tottuneet helposti saattavat lukea. Toinen tapa on kirjoittaa suorastaan kädellä, mutta tämä on paljon vaikeampaa, sillä tuo kirjoitus on hyvin monimutkaista pikakirjotusta, jota voidaan kirjoittaa yhtä nopeasti kuin puhutaan. Viimemainitulla kirjoituksella ovat kaikki heidän kirjansa painetut ja ne ovat tavallisesti käärojen muotoiset, ohuesta taipuisasta metallista tehtyjä. Niiden kirjoitus on erinomaisen pientä ja sitä on tapana lukea suurennuslasin avulla, joka on sopivasti kiinnitetty jalustimeen. Jalustimessa on samalla koneisto, joka aukaisee suurennuslasin takana olevaa kääroä niin nopeaan kuin halutaan, jotta lukiessa ei tarvitse ensinkään koskea kirjaan.

Joka puolella näkyy merkkejä hyvin vanhasta sivistyksestä, sillä asukkaat ovat säilyttäneet tradition kaikesta, mikä on tiedetty siitä asti kuin suuri ihmiskunnan elinaalto on kulkenut yli planeetan, ja ovat sittemmin lisänneet sitä monilla uusilla keksinnöillä. Sähkö näyttää olevan ainoana liikevoimana, ja kaikenlaisia työtä säästäviä koneita käytetään yleisesti.

Väestö on yleensä huomattavasti velttoa, varsinkin ensimmäisen nuoruusajan jälkeen. Mutta kansan vähyyden vuoksi on heidän mahdollista elää hyvin mukavasti. He ovat harjoittaneet erilaisia kotieläimiä — paljon paremmalla tavalla kuin täällä — älykkäästi auttamaan heitä kaikessa, mitä maan päällä toimitetaan, niin että nämä eläimet tekevät suuren osan palvelijoiden ja puutarhurien työstä hyvin vähäisellä ohjauksella.

Yksi itsevaltiass hallitsija hallitsee koko planeettaa, mutta hänen valtansa ei ole perinnöllinen. Moniavioisuutta käytetään, mutta

on tapana jättää kaikki lapset valtion huostaan jo varhaisella iällä kasvatettaviksi ja koulutettaviksi, niin että kansan suurella enemmistöllä ei ole minkäänlaisia perhetraditioita eikä kukaan tunne isäänsä eikä äitiänsä. Tähän ei ole mitään lakia pakottamassa, mutta tätä menettelyä pidetään oikeana ja parhaimpana lapsille. Niitä harvoja perheitä, jotka tahtovat elää siihen tapaan kuin me elämme, ja kasvattaa lapsiaan kotonaan, halveksitaan hieman, koska he muka itsekkäästi vahingoittavat omaa etuaan pelkkien elämellisten tunteitten takia.

Valtio on siis yleisen holhoojan ja kasvattajan asemassa, ja kunkin piirin koulunjohtajia opetetaan huolellisesti lajittelemaan lapsia niiden omistamien kykyjen mukaan ja lasten elämänsuunta ratkaistaan tämän mukaan. Kuitenkin sallitaan lapselle itselleen sangen laaja valinnanvapaus, kun hän lähenee erottamisiään astetta. Mutta ne lapset, joissa samalla ilmenee älykkyys ja yleensä hyvät lahjat, otetaan muista erikseen ja niitä harjoitetaan siten, että heistä tulee hallitsevan luokan jäseniä.

Kuninkaan alaisina on suurten piirien hallitsijoina varakuninkaita ja niiden alla taas on pienempien piirien maaherroja, ja niin edespäin aina siihen, mikä meillä vastaisi kylänvanhinta. Kaikki nämä virkailijat valitsee kuningas tuosta erityisesti kasvatettujen lasten joukosta, ja kun hänen oman kuolemansa hetken arvellaan olevan tulossa, valitsee hän juuri näistä lapsista eli jo ennen määrättyistä virkailijoista seuraajansa.

Heidän lääketieteelliset tutkimuksensa ovat niin pitkälle kehittyneet, että taudit on aivan poistettu, vieläpä lähenevän vanhuuden oireet suureksi osaksi estetty. Todella ei kukaan näytä vanhalta, ja he tuskin itsekään tuntevat vanhenevansa, mutta kun ovat eläneet vähän kauemmin kuin me, haihtuu vähitellen heidän elämänhalunsa ja he kuolevat. On aivan tavallista, että ihminen, joka kadottaa kaikki harrastuksensa ja tuntee kuolemansa lähenevän (hän silloin lienee jo satavuotias), kääntyy määrätyn tieteellisen laitoksen puoleen, jota me voisimme kutsua kirurgian kouluksi, ja pyytää saada kivuttoman kuoleman — ja pyyntöön aina suostutaan.

Kaikki hallitsijat ovat itsevaltiaita, kukin omassa piirissään, mutta on aina mahdollista vedota korkeampaan virkailijaan, vaikkei tätä oikeutta niin usein käytetä, koska ihmiset tavallisesti tyytyvät siihen edes jossakin määrin järkevään ratkaisuun, mikä annetaan, mieluummin kuin että ottaisivat vaivakseen vedota yhä ylemmäksi. Hallitsijat yleensä näyttävät toimittavan tehtävänsä jokseenkin hyvin, mutta niistä saa sen käsityksen, etteivät he toimi minkään erinomaisen oikeudentunteen nojalla vaan enemmän välttääkseen niitä vaikeuksia, jotka varmasti syntyisivät ilmeisesti väärästä tuomiosta.

Yksi merkillisimpiä seikkoja tässä kansassa on se, ettei heillä ole minkäänlaista uskontoa. Siellä ei ole kirkkoja, ei temppeleitä, ei minkäänlaisia jumalanpalveluspaikkoja, ei pappeja eikä kirkollisia viranomaisia. Kansan yleinen usko on mitä me kutsuisimme tieteelliseksi materialismiksi. Ei mitään ole totta paitsi mikä voidaan tieteellisesti todistaa, ja sellaisen uskomisen, jota ei voi todistaa, pidetään korkeimpana hulluutena, vieläpä suoranaisena rikoksena, koska se muka on yleiselle rauhalle vaarallista.

Marsin historia kaukaisessa menneisyydessä oli jokseenkin samanlaista kuin meidän historiamme ja heillä on kertomuksia uskonnollisista vainoista ja ihmisistä, joiden usko oli niin kiusallinen, että he itse joutuivat kuumeentapaiseen kiihkoon ja samalla alituisesti häiritsivät muiden ihmisten ajatuksenvapautta. Marsilla on nyt yleinen mielipide aivan jyrkästi se, ettei enää pidä olla mitään mahdollisuutta tällaisten häiritsevien tekijöiden esiintymiseen ja että fyysinen tiede ja alempi järki on korkeimpana hallitseva, ja vaikka siellä, kuten täällä, on tapahtunut seikkoja, joita aineellinen tiede ei voi selittää, pitävät ihmiset parhaimpana olla niistä puhumatta.

Kuitenkin Marsilla, kuten muissa paikoissa, on joukko ihmisiä, jotka paremmin tietävät, ja monta vuosisataa sitten muutamat näistä kokoontuivat yhteen ja muodostivat salaisen veljistön keskustellakseen näistä asioista. Hyvin varovasti ja vain vähitellen he ottivat lisjäseniä tähän taikapiiriin, ja näin syntyi tässä kaikkein

materialistisimmassa maailmassa salainen seura, joka ei ainoastaan uskonut ylifyyysiin maailmoihin vaan käytännöllisesti tunsi niiden olemassaolon, sillä sen jäsenet alkoivat suoranaisesti tutkia mesmerismia ja spiritismia ja monet heistä kehittivät itsessään suuriakin kykyjä.

Nykyään tämä salainen seura on laajalle levinnyt ja sen päämiehenä on tällä hetkellä eräs meidän Mestariemme oppilas. Nytkään, kaikkien näiden vuosisatojen jälkeen ei sen olemassaolo ole julkisesti viranomaisille tunnettu, mutta luonnollisesti heillä on siitä vihiä ja he ovat oppineet sitä pelkäämään. Ei ole vielä suoraan voitu todistaa minkään jäsenen kuulumista tähän seuraan, mutta monia epäillään vahvasti, ja on huomattu, että milloin jotakin noista sangen epäiltävistä henkilöistä muinoin on loukattu tai väärin tuomittu kuolemaan, ovat ne henkilöt, jotka olivat tämän aiheuttajia, melkein poikkeuksetta kuolleet ennen aikaansa salaperäisellä tavalla eikä milloinkaan ole voitu todistaa heidän kuolemansa johtuneen mistään fyysisellä tasolla näkyvästä teosta. Sen vuoksi on tullut yleiseksi käsitykseksi, että on turvallisinta olla liiaksi urkkimatta niiden ihmisten uskoa, jotka jossakin suhteessa näyttävät poikkeavan enemmistöstä, niin kauan kuin he eivät avoimesti puuhaa mitään sellaista, jota voisi pitää materialismin hyvää siveellisyyttä mullistavana. Tosin tämä arvostelu on vähäsen sotiva niitä puhtaan järjen prinssiippejä vastaan, joilla arvelaan kaikkea voitavan hallita.

Kaukana ihanista päiväntasaajan seuduilta kurjemmissa maanosissa ja synkissä metsissä on vielä asumassa jäännöksiä villikansoista, polveutuen niistä, jotka jäivät jäljelle, kun toinen suuri elonaalto jätti Marsin maapallolle siirtyäkseen. Nämä ovat alkuperäisiä raakalaisia, vielä alempiasteisia kuin mitä nykyään elää meidän maamme ulkopinnalla, vaikka ne hieman muistuttavat niitä kehitysjärjestöjä, jotka ovat maapallon sisällä.

Ainakin muutamat tuon salaisen seuran jäsenistä ovat oppineet suurilla vaikeuksilla kulkemaan yli sen avaruuden, mikä meitä erottaa Marsista, ja ovat sen tähden eri aikoina koettaneet ilmentää

itseään mediumien kautta spiritistisissä istunnoissa tai ovat kyenneet oppimillaan keinoilla antamaan aatteitaan runoilijoille ja kertomuskirjailijoille.

Ne tiedot, mitkä ylempänä luettelen, perustuvat huomioihin ja kyselyihin, joita olen tehnyt useampia kertoja käydessäni tällä planeetalla; mutta miltei kaikki siitä on tavattavissa eri kirjailijoiden teoksissa viimeisiltä 30 tai 40 vuodelta, ja kaikissa niissä tapauksissa sen tiedon on tuonut joku Marsista tullut, vaikka tuollainen mieleen painaminen (ainakin muutamissa tapauksissa) on ollut aivan tuntematon fyysiselle kirjoittajalle.

Meidän tulevasta kotopaikastamme, Merkuriuksesta, tiedämme paljon vähemmän kuin Marsista, sillä matkat Merkuriukseen ovat olleet aivan äkkinäisiä ja harvinaisia. Monet ihmiset pitävät uskomattomana, että meikäläisen kaltaista elämää saattaisi olla Merkuriuksella, kun siellä aurinkokin näyttää ainakin seitsemän kertaa niin suurelta kuin meille. Sen lämpö ei kuitenkaan ole niin suuri kuin voisi luulla. Olen kuullut, että tämä johtuu ilmakehän ulkosyrjässä olevasta kaasumaisesta kerroksesta, joka estää enimän kuumuuden tunkeutumasta läpi. Meille on myöskin sanottu, että kaikista Merkuriuksella tapahtuvista myrskyistä hävittävin on sellainen, joka hetkeksi häiritsee tämän kaasumaisen verhon kestävyyttä. Kun se tapahtuu, syntyy siinä jonkinlainen pyörre ja silloin peitsi välitöntä auringonvaloa tunkeutuu auringosta pyörteen läpi. Tällainen peitsi hetkessä hävittää kaiken elollisuuden, mikä tulee sen tielle ja polttaa poroksi kaiken palavan. Onneksi tällaiset myrskyt ovat harvinaisia. Ne asukkaat, jotka olen nähnyt, ovat hyvin meidän näköisiä, vaikka nekin vähän pienempiä kuin me.

Painovoima sekä Marsilla että Merkuriuksella on vähempi kuin puolet siitä kuin maan päällä, mutta Marsilla en ole huomannut, millä erikoisella tavalla tätä olisi käytetty hyväksi. Merkuriuksella sitä vastoin huomasin, että talojen ovet ovat jokseenkin korkealla maasta ja vaatisivat meidän jaloiltamme sangen suurta voimistelukykyä, vaikka Merkuriuksella tarvitaan vain aivan vähäinen hyppäys. Kaikki tuon planeetan asukkaat omistavat syntymästään

asti eetterisen näön; muistan, että sen seikan ensin huomasin katselemalla lasta, joka tarkasteli jonkun matelijan liikkeitä. Kun matelija pistäytyi koloonsa, kykeni lapsi vielä seuraamaan sen liikkeitä, vaikka se oli syvällä maan alla.

Tietäjä — marraskuu 1911